

Volgende week is het honderd jaar geleden dat in Groningen de eerste vrouwelijke studentenvereniging in ons land werd opgericht. Magna Pete, oftewel 'streef naar grote dingen'. Het jubileum wordt gevierd met de presentatie van het boek 'Door studieband vereend, de geschiedenis van de G.V.S.C. Magna Pete', geschreven door historicus Jacqueline Kampman. Hanneke Boonstra kwam in 1969 naar Groningen om rechten te studeren en behoorde tot de laatste lichte Magna Petenten voor de fusie met de heren van Vindicat. Herinneringen aan keurige meisjesjaren.

De juiste ribbroek, de correcte pe Herinneringen

▲ Wandelclub Pluvia. Op de achterste rij respectievelijk eerste, tweede en derde van links

*Voor Kleintje
Waarom een leven vol plezier
met drank, vrouwen, zuipen en bier
een leven dat mij heeft gebracht
ondoordacht in een roes van vergeten het verlee
het is slechts spel en ik speel mee.*

Tom

Tom. Tom? Wie is de jongeman die deze tekst in mijn almanak schreef, 27 jaar geleden? Geen idee. Tom is weggevaagd uit m'n geheugen, net als Magna Pete zelf. Jarenlang hing de clubbaret - zwart fluweel met een rood-wit-groen kwastje - aan een spijkertje in m'n kamer. Geen benul waar die gebleven is. Het enige dat ik zeker weet is dat we tot weliswaar heel gezellige, maar weinig

cobs schreef later: „Het is mij een vreugde te kunnen releveeren dat niet alleen de hoogleraren, maar ook de overgrote meerderheid der studenten mij steeds voorkomend en bemoedigend hebben beïegend.” In 1898 was het aantal

humor, niet van die clubliedtypes, behoort vriendinnen voor het leveren. Ons spectrum was wat kleiner: van ons hebben elkaar na de stu nooit meer teruggezien.

vaagd uit m'n geheugen, net als Magna Pete zelf. Jarenlang hing de clubbaret - zwart fluweel met een rood-wit-groen kwastje - aan een spijkertje in m'n kamer. Geen benul waar die gebleven is. Het enige dat ik zeker weet is dat we tot weliswaar heel gezellige, maar weinig grootse dingen kwamen in het Magna Petepand aan de Hofstraat in Groningen. Sherry drinken, feesten, babbelen met vriendinnen, jongs achterna lopen en zingen.

Door Hanneke Boonstra

Op 1 november 1898 werd de Groningsche Damesstudenten Debating club opgericht, die dertien jaar later werd omgedoopt in de Groningsche Vrouwelijke Studenten Club Magna Pete. De debatingclub was weer voortgekomen uit wandelclub Pluvia, die was opgericht omdat de dames geen lid konden worden van het mannencorps en zich danig verveelden. Dat het juist Groningen was waar de eerste vrouwelijke studentenvereniging ontstond, is niet zo verwonderlijk. Het was de Groningse Universiteit die in 1871 als eerste een vrouwelijke student toeliet: Aletta Jacobs, een paar jaar later gevolgd door haar zuster Charlotte, de tweede vrouwelijke student in ons land. Aletta werd de eerste vrouwelijke arts, Charlotte de eerste vrouwelijke apotheker.

Groningen stelde in 1907 ook als eerste een vrouwelijke lector aan, Marie Loke. En het had niet veel gescheeld of de Groningse biologe Tine Tammes (een van de oprichters van de debatingclub) was de eerste vrouwelijke hoogleeraar geworden, maar Utrecht was Groningen net voor. De universiteit kon dus met recht vrouwvriendelijk worden genoemd. Aletta Ja-

cobs schreef later: „Het is mij een vreugde te kunnen releveeren dat niet alleen de hoogleraren, maar ook de overgrote meerderheid der studenten mij steeds voorkomend en bemoedigend hebben bejegend.” In 1898 was het aantal vrouwelijke studenten opgelopen tot 34. Met 26 nieuwe inschrijvingen kon 1898 een topjaar worden genoemd. Vandaar ook die drang om een club te vormen.

Nooit eenzamer

Waarom wordt een scholiere anno 1969, een jaar na de studentenrevoltes, Vietnam op het netvlies, lid van een traditionele, vrouwelijke studentenclub? Simpel: m'n beste vriendin deed het. En ik dus ook. Nooit heb ik me eenzamer gevoeld dan op die dag in augustus, toen ik samen met een paar honderd andere meisjes (meiden zeiden we toen nog niet) Hofstraat 16 binnenstapte. Een zitkamer met een bar waar thee en koffie werden geschonken, een gang waar je in de rij stond voor je eten, dat in de keuken werd opgeschept. En in de vroegere tuin een soort keet waar je dat eten aan lange tafels opat. Voor m'n gevoel waren al die andere Magna Petentes leuker, vlotter, aantrekkelijker en populairder dan ik. In de strijd wie bij welke jaarclub mocht, legde ik het in de eerste twee rondes af tegen zegelringen, de juiste ribbroek, de correcte penny-shoes, de juiste dosis bekaktheid, het goeie haar, kortom de juiste uitstraling. Een keihard proces. Peinzende blikken: nee, niet vlot genoeg, niet leuk genoeg en vooral niet populair genoeg, zag je ze denken voordat hun blikken weer verder dwaalden. En maar zingen, intussen. Toch vond ik m'n geestverwanten, nuchtere meiden met gevoel voor

humor, niet van die clubliedtypes, behoort vriendinnen voor het leven. Ons spectrum was wat kleiner: van ons hebben elkaar na de studie nooit meer teruggezien.

Scheiding

Minstens zo dodelijk was de strijd om de lijke bal, ook wel de veemarkt genoemd, moest door een jongen van het corps (dus) gevraagd worden en anders ging het niet door. Zenuwachtig telde iedere af, moest je een baljurk kopen of niet, de moeite besparen en voelde een van pijn en opluchting. Mijn tijd maanden later bij m'n eerste vriendin de jaars. De eerste geneugten van de weg van het ouderlijk huis.

Eén wapenfeit heb ik in die drie jaars was, op m'n naam geschreven. Ik schreef de eerste in de geschiedenis van m'n nuchter rokant ventje. Iedere derdejaars kroonde fusie met de jongens van Vindicat een man. Samen werd je pa en m'n kinderen, allemaal eerstejaars stu- 'familieband' moest geborgenheid en ervoor zorgen dat de eerstejaars verloren voelden. Zelf had ik een oma en een dweil van een pa: die twee elkaar niet luchten of zien. Dus toen maal ma werd, besloot ik, geconfronteerd met zo'n dweil, te scheiden. Ik had een nieuwe pa op het oog en hij mij werd tot in de hoogste bestuursraad gesproken. We wonnen, maar het hoorde.

Emancipatie was niet de grootste

▲ De kennismakingstijd - novitiaat genoemd - telde verschillende rituelen. De aanligmaaltijd, gefotografeerd in 1938, waarbij letterlijk liggend gegeten, werd afgeschaft in 1969.

ecte penny-shoes, de juiste dosis bekaktheid

AE 33

gen aan Magna Pete

Drents
Groningse
Dagbladen

Zaterdag
24 oktober
1998

Z
Zingen

de van links de oprichtsters van Magna Pete, Alida Huizinga, Tine Tammes en Agnes Bruins.

humor, niet van die clubliedtypes. Je jaarclub behoort vriendinnen voor het leven op te leveren. Ons spectrum was wat kleiner: de meesten van ons hebben elkaar na de studie vrijwel nooit meer teruggezien.

Scheiding

Minstens zo dodelijk was de strijd om het jaarlijkse bal, ook wel de veemarkt genoemd. Je moest door een jongen van het corps (Vindicat dus) gevraagd worden en anders ging het feest niet door. Zenuwachtig telde iedereen de dagen af, moest je een baljurk kopen of niet? Ik kon me de moeite besparen en voelde een mengeling van pijn en opluchting. Mijn tijd kwam twee maanden later bij m'n eerste vriendje, een vijfdejaars. De eerste geneugten van de liefde, ver weg van het ouderlijk huis.

Een wapenfeit heb ik in die drie jaar dat ik lid was, op m'n naam geschreven. Ik scheidde als eerste in de geschiedenis van m'n man, een arrogant ventje. Iedere derdejaars kreeg, toen de fusie met de jongens van Vindicat een feit was, een man. Samen werd je pa en ma over vier kinderen, allemaal eerstejaars studenten. Die 'familieband' moest geborgenheid garanderen en ervoor zorgen dat de eerstejaars zich niet verloren voelden. Zelf had ik een dijk van een ma en een dweil van een pa: die twee konden elkaar niet luchten of zien. Dus toen ik zelf eenmaal ma werd, besloot ik, geconfronteerd met net zo'n dweil, te scheiden. Ik had ook al een nieuwe pa op het oog en hij mij. De situatie werd tot in de hoogste bestuursregioenen besproken. We wonnen, maar het bleef ongehoord.

Emancipatie was niet de grootste kracht van

Magna Pete. De wereld ging aan ons voorbij, wij wendelden ons in gezelligheid. Alhoewel de Club begonnen was als een debatvereniging, was dat element in onze tijd ver te zoeken. Ambities waren er wel. Tine Tammes werd hoogleraar, Agnes Bruins Tweede Kamerlid. Alida Huizinga, nummer drie van het clubje dat Magna Pete oprichtte, had een baan bij het Landbouwkundig Proefstation in Groningen. Was dat ook wat de lichting van 1969 voorstond? Werden ze net zo befaamd? Allerminst. Ze trouwden, kregen kinderen, hadden een baan erbij als het zo uitkwam, maar vanzelfsprekend was dat niet. Ik herinner me nog de reactie van twee clubleden toen ik een vriendje had die voor tandarts studeerde. Ik was binnen!!! Die gedachte was nog geen moment bij me opgekomen. Hoefde ook niet, twee maanden later was het uit.

Proeftijd

In 1970 fuseerden we met Vindicat, het traditionele bolwerk van mannelijk studentenleven.

De jongens kwamen al bij ons over de vloer ('ik ben een student, een vrolijke vent, geen Magna Petent die mij niet kent') en wij ook bij hen. De universitaire wereld werd in die tijd opener: Vera in de Oosterstraat ging over tot openstelling voor niet-studenten. Magna Pete, met 1200 leden te groot geworden voor het pand in de Hofstraat, besloot te bouwen achter 'de kroeg', zoals het pand van Vindicat aan de Grote Markt werd genoemd. Het was de eerste stap op weg naar de fusie. Om aan het idee te wennen, kregen we eerst een proeftijd, waarbij zo nu en dan het nodige werd geveerd van ons incasseringsvermogen. Jongens die onderaan de trap bleven staan om onder onze rokken te kunnen gluren, jongens die met doperwten en bier bleven smijten zoals ze dat gewend waren en jongens die hun eigen schunnige opmerkingen - waarvan 'hé gleuf' nog de beschaafdst was - geweldig amusant vonden.

In mei 1970 namen we afscheid van Magna Pete met een twee dagen durend feest, waar het wemelde van de jongens. Twee dagen later deden we de deur dicht aan de Hofstraat. Een jaar later hield ik het voor gezien bij Vindicat. Nooit terug geweest. Soms dacht ik er nog aan, vooral

Magna Pete. De wereld ging aan ons voorbij, wij wentelden ons in gezelligheid. Alhoewel de Club begonnen was als een debatteervereniging, was dat element in onze tijd ver te zoeken. Ambities waren er wel. Tine Tammes werd hoogleraar, Agnes Bruins Tweede Kamerlid. Alida Huizinga, nummer drie van het clubje dat Magna Pete oprichtte, had een baan bij het Landbouwkundig Proefstation in Groningen. Was dat ook wat de lichter van 1969 voorstond? Werden ze net zo befaamd? Allermint. Ze trouwden, kregen kinderen, hadden een baan erbij als het zo uitkwam, maar vanzelfsprekend was dat niet. Ik herinner me nog de reactie van twee clubleden toen ik een vriendje had die voor tandarts studeerde. Ik was binnen!!! Die gedachte was nog geen moment bij me opgekomen. Hoefde ook niet, twee maanden later was het uit.

Proeftijd

In 1970 fuseerden we met Vindicat, het traditionele bolwerk van mannelijk studentenleven.

De jongens kwamen al bij ons over de vloer ('ik ben een student, een vrolijke vent, geen Magna Petent die mij niet kent') en wij ook bij hen. De universitaire wereld werd in die tijd opener: Vera in de Oosterstraat ging over tot openstelling voor niet-studenten. Magna Pete, met 1200 leden te groot geworden voor het pand in de Hofstraat, besloot te bouwen achter 'de kroeg', zoals het pand van Vindicat aan de Grote Markt werd genoemd. Het was de eerste stap op weg naar de fusie. Om aan het idee te wennen, kregen we eerst een proeftijd, waarbij zo nu en dan het nodige werd gevegd van ons incasseringsvermogen. Jongens die onderaan de trap bleven staan om onder onze rokken te kunnen gluren, jongens die met doperwten en bier bleven smijten zoals ze dat gewend waren en jongens die hun eigen schunnige opmerkingen - waarvan 'hé gleuf' nog de beschaafde was - geweldig amusant vonden.

In mei 1970 namen we afscheid van Magna Pete met een twee dagen durend feest, waar het wemelde van de jongens. Twee dagen later deden we de deur dicht aan de Hofstraat. Een jaar later hield ik het voor gezien bij Vindicat. Nooit terug geweest. Soms dacht ik er nog aan, vooral

als de jongens en meisjes weer eens nonchalant vanaf hun balkon op de eerste verdieping over de wereld uitkeken. Of beter gezegd: heenkeken. Dan wist ik me vaag te herinneren dat ik ooit ook zo was.

▲ Magna Pete-bal in Lauswolt, in 1958.

▲ Tijdens het lustrum in 1968. Koningin Juliana praat met bestuurslid Jozien Holm, tegenwoordig hoogleraar gynaecologie in Groningen.